

3 У бізнес-середовища є надія, що до кінця року буде ухвалено законопроекти, які вдосконалять адміністрування податків

6 У Вінницькій обласній дитячій клінічній лікарні запрацювало унікальне в нашій країні відділення екстреної медичної допомоги

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

П'ЯТНИЦЯ, 20 ВЕРЕСНЯ 2019 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№180 (6543)

ЦИТАТА ДНЯ

МАРОШ ШЕФЧОВИЧ:

«Переконаний: прогрес у тристоронніх переговорах з транзиту газу територією України дасть чіткий позитивний сигнал ринку і споживачам напередодні зимового сезону».

Віцепрезидент Єврокомісії про оптимістичне налаштування ЄС на позитивний підсумок перемовин

І жнуть, і сіють

ЖНИВА-2019. У десяти областях аграрії розпочали збирати цукрові буряки. На площі 12 тисяч га, або 6% прогнозу, їх зібрано 558 тисяч тонн за урожайності 457,7 ц/га, повідомляє прес-служба профільного міністерства.

А збиральну кампанію зернових проведено на площі 10,5 мільйона га, або 69% прогнозу. Намолочено 41,6 мільйона тонн зерна. Зокрема зібрано: ранніх зернових і зернобобових культур — 39,3 млн тонн із площі 9,97 млн га, або 99,9% прогнозу; кукурудзи — 2 млн тонн із площі 338 тис. га, або 7% прогнозу; гречки — 49 тис. тонн із площі 36 тис. га, або 54% прогнозу; проса — 128 тис. тонн із площі 68 тис. га, або 76% прогнозу. Соняшник обмолочено на площі 3 млн га, або 52% прогнозу, і зібрано 5,8 млн тонн із середньою врожайністю 22,3 ц/га. Сою обмолочено на площі 593 тис. га, або 38% прогнозу, і зібрано 1,4 млн тонн. Середня врожайність — 22,9 ц/га.

Водночас триває посів озимих. Ними засіяно 1,3 млн га, або 17% прогнозу. Зокрема посіяно: озимої пшениці — 1,2 млн га, або 19% прогнозу; жита — 41 тис. га, або 34% прогнозу; озимого ячменю — 46 тис. га, або 5% прогнозу.

ЦИФРА ДНЯ

150 ТОНН гуманітарної допомоги направив жителям тимчасово окупованих територій Донбасу Міжнародний комітет Червоного Хреста

Бійці творчого фронту

Це фото, зроблене під час одного з виступів перед захисниками, Тоня Матвієнко підписала так: «Найважчий мій виступ»

ДУХОВНЕ ЄДНАННЯ. *Ті, хто долучався до культурно-мистецької програми «Український Схід», переконані в нагальній необхідності її продовження. Це важливий внесок у боротьбу за країну*

Влада закликає не боятися ринку землі

ДОВГООЧІКУВАНА РЕФОРМА. Початок перетворень уряд планував на 1 жовтня наступного року

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

Дозволяти чи ні? Продавати чи ні? Ці питання раз по раз постають перед суспільством у періоди зміни влади та її пріоритетів.

Попри позитивні зрушення у психології власників і закордонний досвід, де у глибині душі виринають елементи сумніву. Пошуку відповідей на непрості запитання, які ставить перед нами анонсована урядом земельна

реформа, було присвячено конференцію щодо реформи управління земельними відносинами «Земля як фактор розвитку українського села».

Запропонована владою модель відкритого ринку землі

передбачає, що купувати або продавати її зможуть лише наші громадяни й вітчизняні компанії. «Страшилки про китайців, арабів чи інопланетян, які вивезуть нашу землю вагонами, — це маячня», — запевняв

учасників зібрання Президент Володимир Зеленський. А широке публічне обговорення та слухна аргументація сприятимуть розвіюванню канонічних міфів і упереджених думок.

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України на 19 вересня 2019 року

USD 2466.9853

EUR 2726.7589

RUB 3.829

/ AU 370590.53

AG 4401.10

PT 231403.22

PD 393484.16

4 8 2 0 1 0 3 0 8 0 0 4 6

за 100 доларів США

за 100 євро

за 10 рублів

за 10 трійських унцій

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Бійці творчого фронту

Оксана МАЛОЛЕТКОВА,
«Урядовий кур'єр»

Два роки поспіль Міністерство культури реалізовувало програму «Український Схід», мета якої — організація та проведення культурно-мистецьких акцій на підтримку жителів прифронтових зон Донецької та Луганської областей. Простіше кажучи, спрямування «Українського Сходу» — культурницька реінтеграція окупованого Донбасу. Програма, на переконання її ініціаторів та учасників, засвідчила, наскільки важлива культурна комунікація у країні. Тому під час круглого столу в столиці, присвяченого п'ятиріччю культурного спротиву, вони звернулися до вищого керівництва держави та нинішнього очільника профільного міністерства із проханням продовжувати її на постійній основі. Адже вона важливий внесок у боротьбу за Україну.

Сприйнятливі до щирості й справжності

«Започатковуючи «Український Схід», а також інші програми, які Міністерство культури курирувало ще з 2014 року, ми усвідомлювали, що мовою культури, мовою митців можна багато зробити для взаєморозуміння та реінтеграції. «Український Схід» — програма, яка координувала волонтерські ініціативи для різних містечок, цивільних і військових. Це було потрібно людям. Наприклад, у 2014-му поранені в госпіталях хотіли чути українські пісні, слова митців, літераторів. Це додавало сил усім. Культура здатна дуже добре працювати в частині реінтеграції, пошуку діалогу в деокупованих міс-

течках, де населення певний час зомбували засобами масової інформації країни-агресора: дійсність спотворювали їхні потужні сигнали. Людям потрібен був живий контакт, артисти, літератори, психологи. Живий контакт давав розуміння єднання. Не марними були й осучаснення бібліотек — велика кількість топових видань українських і закордонних авторів у якісному українському перекладі поїхала на схід. Доїхав туди і вітчизняний кінопродукт, який останніми роками набрав потужності. Оскільки про кіно-театри говорити не доводилося, то використовували кіномашини, які мобільно їздили у віддалені населені пункти з останніми напрацюваннями вітчизняного кінематографу», — розповів донедавна міністр культури Євген Нищук.

Він подякував усім, хто запалював серця тисяч людей на сході країни, сприйнятливих до щирості, справжності. З великою шаною Євген Нищук говорив про Аду Роговцеву: «Це людина, яку знають, і яка має беззаперечну довіру. Вона вирушає в далекі поїздки, незважаючи на паспортний вік, і відкриває серця людей до добра, любові й порозуміння».

Співачка Анжеліка Рудницька про важливість культурно-мистецьких акцій на сході країни каже так: «Війна не на сході — війна в Україні. Війна за кожне серце. І мирний шлях доступатися до сердець — через культуру, слово, театр, кіно, пісню, книжку. Люди говорили про те, що якби такі концерти, зустрічі, кінопокази, лекції про українську культуру тощо відбувалися всі ро-

ки незалежності, то цієї війни не було б. Військові просили, аби ми більше їздили до місцевих. Захисники казали: що більше їздитимете, то менше доведеться чути постріли».

Державницький підхід

Співачка Тоня Матвієнко однією з перших серед колег поїхала в гарячі точки влітку 2014-го. «До того з початку воєнних подій думала, чим можу допомогти своїй країні. І волонтерська ідея зробила мене корисною. Так, не просто не бути вдома півтора місяця. Але ще важче було, коли військові відмовляли організаторам, казали, що їм не до цього. Доводилося їх переконувати. Концертні умови були такі: мікрофон, лавочки, температура плюс 35. Але військовим більше потрібні були не пісні, а

слово. І це зближувало. А в одному госпіталі відчиняли вікна, щоб важкопоранені нас чули. Особисто відвідували поранених. Пам'ятаю, сиджу біля захисника на ліжку, тримаю за руку і співаю народні пісні. А він не міг навіть говорити — тільки сльози в очах стояли. Треба робити гарні справи», — підкреслює Тоня Матвієнко.

Поет і співак Анатолій Матвійчук наголошує, що культурна комунікація має багатовимірне значення. «Так, пісня, поезія, які чують люди, як позитивний вірус в людині, розгортається на різних рівнях: ментальному, психологічному, світоглядному. І робить свою роботу ще довго і впливає на вчинки, які формують майбутнє. Думав, що на передовій хлопців треба мотивувати. Ні, вони вмотивовані, їх треба культурно висмикувати з тієї реальнос-

ті, в якій вони опинилися. Наприклад, їм потрібні не патріотичні книжки, а гумористичні з веселими віршами», — зазначає Анатолій Матвійчук.

Через війну та анексію Криму втратила дім співачка й телеведуча Ельзара Баталова. Вона підкреслює, що агресор розуміє величезний вплив артиста на людей. «Мені пропонували за дуже великі гроші давати концерти в Криму і говорити про те, що це Росія. Але я зробила вибір: обожнюю Україну. Тепер ми бійці творчого фронту, піднімаємо настрій і дух», — зауважує Ельзара Баталова.

Бандуристи народні артисти України Лариса Дедюх і Роман Гриньків зазначають, що їхня участь у культурних акціях була подарунком. «Ми їхали й думали, що веземо туди щось, а приїхали взяти. Ідеться про виступи дітей, які й самі готувалися до нашого приїзду, читаючи поезії Шевченка та власні поетичні спроби. Дитину не можна примусити написати вірш правильно. Вона його напише тоді, коли це переживає. І слухати без сліз такі поезії не змогла. Цим дітям вже не треба розказувати, що вони повинні бути українцями, патріотами. Я навіть у школу, в якій навчалася, на Західну Україну, привезла збірник дитячих поезій, аби показати землякам-дітям, що не лише вони люблять Україну — її люблять усі діти», — каже Лариса Дедюх.

Як додав Роман Гриньків, на сході країни велика надія на молоде покоління. Але він констатує, що культурне зерно потрібно сіяти не лише там, а й у всій Україні, адже в ній живуть представники багатьох національностей, і українська культура ніколи не забирала ні в кого національних ознак, а лише гармонійно доповнювала їх.

Ада Роговцева відома своєю твердою проукраїнською позицією. Актриса неодноразово відвідувала наших бійців у зоні АТО й ООС

Влада закликає не боятися ринку землі

(Закінчення.
Початок на стор. 1)

«Земля — це власність громадян, і в них нарешті має з'явитись не гібридне, а повноцінне право власності на свою рідну землю. Це право володіти, користуватися й розпоряджатися своєю землею. Інакше починається Радянський Союз, починається совок, коли ми, громадяни, отримали нібито свої квартири, але не могли їх продавати легально, і це неправильно. Внаслідок з'явилися незаконні сірі схеми та махінації. Те саме зараз у нас відбувається із землею», — аргументував глава держави.

Тож Володимир Зеленський наголосив на необхідності розроблення оптимальної моделі ринку землі сільськогосподарського призначення, від запровадження якої виграють пересічні українці, повідомляє УНІАН.

«У ХХІ столітті питання власності громадян на землю риторичне. Завдання лише одне: знайти оптимальну модель, від якої виграють прості українці. Ми знайдемо цю модель, я впевнений в цьому», — заявив він.

У 2001 році в законі, яким було накладено мораторій на купівлю-продаж землі сільськогосподарського призначення, прописано, що депутати повинні розробити прозорий механізм купівлі-продажу цього основного ресурсу країни. «Минуло 18 років, але замість механізму з'явився масштабний процвітаючий тіньовий ринок. Мільйон гектарів землі й десятки мільярдів гривень. Та виграє від цього не малий фермер, не простий селянин, а місцеві земельні князьки. Більше того, за цей час із семи мільйонів українців, які володіють землею, майже мільйон громадян померли, так і не отримавши від держави шансу

стати заможними господарями своєї землі, не отримавши права власності», — навів сумну статистику глава держави.

Принагідно він нагадав перелік далеких від процвітання країн, де ринок землі досі перебуває під заборонаю: Північна Корея, Таджикистан, Венесуела, Куба й Конго. До цієї невеселої компанії поки що належить і Україна.

На початку своєї каденції уряд передбачав відкриття ринку землі з 1 липня 2020 року. Та Прем'єр-міністр Олексій Гончарук повідомив на конференції про перенесення цієї дати на 1 жовтня наступного року. А за час, що залишився, уряд планує провести велику підготовчу роботу, щоб ринок після запуску вийшов одразу й без розкачування. Однією з передумов вбачають зміну керівництва Державної служби з питань геодезії, картографії та кадастру, яку гла-

ва уряду вважає «прогнилою та корумпованою». «Доки там працюють такі люди, про жодні реформи не може бути й мови», — резюмував Прем'єр.

Започаткування відкритого ринку землі стане однією зі складових прискореного економічного зростання, курс на який було проголошено з трибуни Верховної Ради під час призначення нового уряду. «Ми розраховуємо, що завдяки запуску земельної реформи українська економіка зростатиме додатково щонайменше на два відсотки», — запевняє Олексій Гончарук.

За рахунок компенсації з державного бюджету уряд планує знизити ставку кредиту для фермерів нижче як 5%, щоб після відкриття ринку землі вони змогли на рівних з великим бізнесом умовах взяти участь у купівлі ділянок. «Ви зможете піти до будь-якого банку, який бере

участь у цій програмі. Якщо ваші документи відповідають, то ваш кредит буде здешевлено. Держава спрямує з бюджету гроші, щоб ваша ставка була не 20%, як зараз, не 10—11%, як ми розраховуємо влітку чи восени 2020 року, що буде досягнуто ринковими механізмами, а щоб ставка була меншою за 5%», — окреслила грандіозні плани міністр фінансів Оксана Маркарова.

Уряд планує, за її словами, застосовувати ще й інший механізм підтримки фермерів, які хочуть взяти участь у купівлі землі. Ідеться про фонд часткового гарантування кредитування, який передбачає, що держава надаватиме банкам додаткові гарантії, оскільки вони поки що не поспішають видавати кредити без великої застави. Обидва ці механізми підтримки можуть у майбутньому об'єднати в один, припускає очільниця Міні-

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Бізнес і влада звиряють годинники

СПІВПРАЦЯ. Підприємці підготували пропозиції та зміни до податкового законодавства

Інна ОМЕЛЯНЧУК,
«Урядовий кур'єр»

Влучно помічено: не буває малих чи великих податків — вони або справедливі, або ж ні. Справедливі тоді, коли їх на однакових умовах сплачують усі суб'єкти господарювання, для яких держава встановлює чіткі прозорі й незмінні впродовж певного часу правила гри. Саме про це говорили на бізнес-форумі «Створення сприятливих умов для розвитку бізнесу через податкові та інституційні механізми», що відбувся в Рівному. Його ініціатори — Асоціація платників податків України та її територіальне відділення. Що ж підготував бізнес, так би мовити, на робочий стіл нової влади? І що сьогодні литиме йому найбільше?

Голова Асоціації платників податків України Грігол Катамадзе:

«Щоб мати таке бажане економічне зростання, нам потрібно створити сприятливіші умови для розвитку бізнесу, ніж у сусідніх країнах. Тоді й наші люди не працюватимуть на економіку інших держав. Тому Українська рада бізнесу направила 10 пріоритетів для бізнес-середовища. Більшість із них уже трансформувалися в законопроекти, які зареєстровані в парламенті й навіть пройшли перше читання. Вважаю, що турборежим тут доречний, адже чекати ніколи. Ідеться зокрема про створення бюро фінансових розслідувань (законопроект №1208), орієнтованого насамперед на вивчення ризиків у бізнесі та економіці. Ми це обстоюємо щонайменше чотири роки, але тільки зараз нас почули. Прислухалися й до пропозицій щодо детінізації готівкових розрахунків: через запровадження цифрових РРО та кешбеку (ухвалений у першому читанні законопроект №1053). Натомість законопроект №1073 щодо фіскалізації підприєм-

ців другої та третьої груп бізнес не підтримує: тут потрібні поглиблений аудит проблем і мудрі виважені рішення».

Тобто у бізнес-середовищі є надія, що до кінця року буде ухвалено законопроекти, які вдосконалять адміністрування податків. А вже фундаментальні зміни до податкового законодавства Рада ухвалить навесні: йдеться про вже напрацьований Податковий кодекс розвитку та Митний кодекс.

«На цьому етапі ми обстоюємо щонайменше три речі. По-перше, заміна податку на прибуток податком на виведений капітал. Податком на прибуток легко маніпулювати, тож нині його сплачують лише 10% бізнесу. Так, у перші роки бюджет втратить частину доходів, але вже за два роки, як свідчить практика країн, котрі це зробили, втрати повертаються сторицею. До того ж, це не втрати, а, по суті, інвестиції в розвиток бізнесу в Україні. По-друге, зниження неефективних видатків із держбюджету. Нині через публічні фінанси перерозподіляють 41,5% надходжень, а для зростання економіки має бути 35—37%. Звісно ж, з одночасною верифікацією витрат, яку вже

анонсовано й теж передбачено відповідним законопроектом. По-третє, зниження навантаження на фонд оплати праці. Пріоритети Податкового кодексу розвитку — об'єднання ПДФО та ЄСВ і зниження ставки на 20% за три роки».

А ще бізнес пропонує на робочий стіл уряду доктрину економічної безпеки України, бо це чи не головна складова безпеки національної.

Пролунали справедливі застереження й щодо взаємної відповідальності державних інституцій та бізнесу.

«На жаль, чи не всі вакансії, які пропонує бізнес, із мінімальною зарплатою 4173 гривні. Як за ці гроші прогосудувати сім'ю? Якщо ви ще стільки само доплачуєте в конвертах, то так і кажіть, — звернувся до присутніх представників бізнесу директор Рівненського обласного центру зайнятості Іван Ткачук. — Якщо ви на прохання людини, яка приходить із нашим направленням на роботу, підписуєте відмову, це теж нечесно. Бо за офіційним статусом безробітного — субсидії, пільги, державні виплати. Усе це взаємопов'язано. То кого ми дуємо: державу чи самих себе?»

Вразили й цифри, які навіз ційно призначений голова Рівненської ОДА Віталій Коваль: лише від роботи незаконних АЗС порівняно невелика Рівненщина втрачає... 200 мільйонів гривень на рік — стільки само, як ДФРР надає на розвиток області. Тому й оголосив війну такому, з дозволу сказати, бізнесу, який досі не вважав за потрібне сплачувати податки: запрацювали прямі телефонні лінії, на які можна повідомити про такі правки. Дуже хочеться вірити, що до бюджетів різних рівнів такі потечуть молочні (чи то пак, нафтові) ріки податків. Їх перерозподілять на ліки для наших мам, щоб не залишати в лікарні останню копійчину, чи на підручники для дітей у новій українській школі.

Неабияк розбагатіти (і Рівненщині, й Україні) допоможе й легалізація бурштину. Це тема, яка вже набилася добрюху оскому. Тому наші погляди знов-таки в бік офіційного Києва: за 28 років незалежності не дочекалися відповідних законів, то може, на 29-му дочекаємося?

А поки що нам вдалося надігнати й навіть перегнати Молдову — найбільшій країні Європи.

На Рівненщині оголосили боротьбу з АЗС, які не вважають за потрібне сплачувати податки

Європарламент закликає дати відсіч дезінформації

Вікторія ВЛАСЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

ГЕОПОЛІТИКА. За кілька тижнів Європарламент проголосує за резолюцію «Іноземне втручання у вибори й дезінформаційне втручання в національні та європейські демократичні процеси». А Європейська комісія готує доповідь, у якій запропонує захистити з посилення опору ЄС дезінформації, що надходить ззовні. Так ЄС вирішив перейти до практичних кроків із захисту проти фейкових новин та пропаганди. Цього тижня у Європарламенті дебатували з цього питання.

Єврокомісар з питань безпеки Джуліан Кінг заявив, що до-

повідь, яку готує Єврокомісія, «не матиме нічого спільного з цензурою, переслідуванням діячів політичної опозиції. Ідеться лише про те, щоб усі політичні дебати та кампанії відбувалися в умовах транспарентності». На його думку, обсяг дезінформації із прокремлівських джерел у ЄС зріс удвічі порівняно з 2018 роком. Для захисту від цього потоку брехливих новин Єврокомісія ініціюватиме законодавчі акти про політичну рекламу й чіткі правила фінансування політичних партій, які посилюватимуть координацію країн-членів ЄС у реагуванні на дезінформацію та кібератаки.

Чимало промовців констатували, що головне джерело втру-

чання в європейський демократичний процес — це Росія, а також Китай та Іран. «Російські спроби втрутитися в наші вибори задокументовано, і ми бачимо: режим у Кремлі та інші недемократичні режими не роблять таємниці з того, що вони зневажають базові європейські цінності й представницьку демократію», — наголосив естонський евродепутат Свен Міксер. Російська влада хоче «підірвати довіру європейських громадян до демократично обраних інституцій і дискредитувати концепцію ліберальної демократії». Свен Міксер назвав ці наміри «екзистенційною загрозою» для ЄС. Вороже втручання у демократичні процеси —

явище, яке спостерігається не лише в Європі, зазначив шведський депутат Томас Тобе. Він наголосив, що Росія «веде інформаційну війну проти Європи, а російські державні ЗМІ та фабрики тролів роблять спроби підірвати європейську демократію». Томас Тобе закликав евродепутатів об'єднатися довкола тексту резолюції про протидію дезінформації. Натомість представники крайніх правих партій закликали не шукати ворога в особі Росії, бо, мовляв, причина успіху популістів на останніх виборах до Європарламенту пояснюється не російським фінансовим впливанням, а банальною зміною електоральних настроїв європейців.

ПРОШУ СЛОВА!

Житомирські гримаси європейського тижня мобільності

Віктор ШПАК,
«Урядовий кур'єр»

Уже гарною традицією для Європи стало щорічне проведення наприкінці вересня Європейського тижня мобільності. Його мета — популяризувати екологічні види транспорту та заохотити місцеві громади та їхніх очільників враховувати інтереси всіх учасників руху — пішоходів, велосипедистів, автомобілістів. Це можливо за умови розширення використання громадського транспорту і велосипедів, що мають бути зручною, вигідною і безпечною альтернативою пересуванню на приватних автомобілях.

За задумом міської влади Житомира, цікавинкою цього річного Європейського тижня мобільності в обласному центрі мало стати тестування проекту нової концепції організації руху на майдані Соборному з «елементами тактичного урбанізму, відмежування руху автомобілів деревами, рампами і вуличними меблями».

Варто пояснити, що в місті немає жодної багаторівневої транспортної розв'язки, через що згадувана площа — найважливіше місце концентрації легкового автотранспорту з відразу кількох важливих напрямків: з боку Києва, Бердичева, Новограда-Волинського і Хмельницького. Тут запроваджено кільцевий рух трьома смугами, але навіть це не завжди вберігає від заторів і ДТП.

Розробники нової концепції використання Соборного майдану запропонували скоротити кільце для автотранспорту й перемістити його фактично в закуток, звільнивши три чверті площі для «комерційно-харчової, паркової, дитячо-спортивної, концертно-освітньої та загальновідпочинкових зон». Проектанти зі Львова, представники якого вже традиційно зазвичай перемагають у тендерах і конкурсах, що їх проводить міська влада Житомира, подали ключову пропозицію: зменшити транспортний транзит через майдан.

Житомирці вже знають, що перекриття автомобільного руху через Соборний майдан призводить до транспортного колапсу в середмісті й закупорювання другорядних доріг, якими можна об'їхати кільце на площі. Однак міська влада вирішила за 200 тисяч гривень протестувати проект-переможець, тимчасово запровадивши нову схему руху на час проведення тижня мобільності.

Ніхто не став перейматися ні доцільністю облаштування дитячо-спортивної зони поряд із жвавою транспортною розв'язкою, ні навіть думкою фахівців з безпеки дорожнього руху, які висловилися категорично проти нововведення, вказавши на кілька проігнорованих проектантами місць, де будуть ДТП. Отож виникає цілком логічне запитання: чи не краще було спочатку провести експертизу нової схеми руху в поліції, а потім уже визначатися із переможцем конкурсу?

Здавалось би, гучна вигадка скінчилася повним конфузом, про який краще не згадувати. Але в Житомирі всупереч здоровому глузду взялися тестувати проект-переможець, змінивши його до невпізнанності на врешті-решт дослухавшись до застережень фахівців. Кільце із круговим рухом залишили у центрі площі, але з одного боку затиснули його прилеглим до будинків острівцем, звуживши три смуги руху автомобілів до однієї. Й гордо прозвітували, що зменшення пропускної здатності розв'язки призвело до зниження швидкості руху автомобілів, а тому «стало безпечніше».

Логіка бузувірська, бо мета європейського тижня мобільності — створити ліпші умови для всіх, а в Житомирі постраждали не лише автомобілісти. Адже додаючи газу в штучно створеному заторі, транспорт додатково отрує повітря.

Така сама ситуація на днями оновленої вулиці Великий Бердичівський, на якій стоять міськвиконком і міська рада. На ній місцеві реформатори-грантоїди без погодження з поліцією та всупереч здоровому глузду, правилам дорожнього руху і вимогам ДБН В. 2. 3-5: 2018 «Вулиці та дороги населених пунктів» влаштували велосипедну смугу. Житомирці вже назвали її дорогою для самогубців-велосипедистів, бо її ширина... 70 см, а не принаймні 1,5 м, як це передбачено нормативними документами.

Рухатися такою вузькою велосмугою складно й небезпечно. Для її облаштування доморощені винахідники звужили дві наявні на дорозі смуги руху для автомобілів у кожному напрямку, які замість мінімальних 3 м нині завширшки 2,7 і 2,5 м. Це не лише протизаконно, а й потребує віртуозного володіння кермом. Особливо від водіїв тролейбусів, паспортний габарит яких 2,5 метра.

Однак справжня фішка європейського тижня мобільності по-житомирськи, що засвідчує турботу батьків міста про доступність його вулиць, — реконструйований підземний перехід біля панчішної фабрики. Облаштовані тут виходи-пандуси із обох боків тунелю не по мінімум 2,25 метра, як це передбачено будівельними нормами, а завширшки 1,1—1,19 м, що змушує пішоходів, розминаючись, притискатися до стінок. Для дитячих та інвалідних візків та велосипедистів, які перевозять транспорт пішки, ситуація ще критичніша. Особливо з урахуванням того, що всієї довжини кількмаршового пандуса не видно. Годі шукати вдалішої ілюстрації того, як у Житомирі красиві слова поєднуються з невтішною дійсністю.

ЗЛОЧИН І КАРА

Справа Кірсанова: судді провокують помсту?

ПИТАННЯ РУБА. До чого призводять рішення деяких представників вітчизняного судочинства

Павло КУЩ,
«Урядовий кур'єр»

Умови, на яких Кремль уперто нав'язує мир на Донбасі і загалом в Україні, — ще одна ілюстрація відомого вислову про шлях до пекла, вимощений добрими намірами. Приміром, цинічні сусіди, які озброювали, навчали і керували бойовиками-головорізами, тепер пропонують амністувати цих військових злочинців. Абсурдність віроломної пропозиції особливо очевидна, коли йдеться про персон, причетних до вбивств українських військовослужбовців чи цивільних жителів краю. Адже існує великий ризик, що якщо бойовики уникнуть відповідальності за скоєне відповідно до чинного законодавства, за гратами стосовно них спрацює розправа за неписаним правилом «кров за кров». Зрештою, підтвердження цього — ситуація в Маріуполі довкола осіб, які мали відбувати покарання у в'язниці, але вийшли на волю.

Сім стріляних
гілз замість
ув'язнення
від 8 до 15 років

Минулого понеділка близько полудня на сходному майданчику багатоповерхівки у Лівобережному районі Маріуполя виявили тіло 28-річного Романа Джумаєва. За попередньою інформацією, невідомі подзвонили у квартиру, де мешкав колишній «ополченець», а коли той відчинив двері, розстріляли його впритул. На місці жорстокої розправи пізніше виявили сім стріляних гілз. А медики підтвердили велику кількість кульових поранень на тілі потерпілого і те, що він помер ще до приїзду бригади швидкої допомоги.

Уродженець Маріуполя Роман Джумаєв віднедавна опинився в епіцентрі резонансної історії, відомої далеко за межами прифронтового міста. Ще у довоєнний час він перебрався до Києва, де працював програмістом. Однак після початку «руської весни» та гібридної війни молодик подався до Донецька, де вступив у проросійський незаконний збройний формування: у складі батальйону «Пятнашка» воював проти українських бійців біля донецького аеропорту восени 2014 року, а у лютому 2015-го поблизу Дебальцевого. Свої «подвиги» він щедро ілюстрував фотографіями у соціальних мережах.

Проте невдовзі проросійський найманець несподівано залишив прифронтовий Донбас і вигулькнув аж у Білорусі. І навіть там не приховував свого минулого, відверто розповідаючи журналістам про свою участь у бойових та інших діях проти підрозділів ЗСУ і цивільних жителів краю. Щоправда, коли у згаданій сусідній державі стали порушувати питання про депортацію бойовика, Джумаєв змушений

Маріупольські активісти пікетують будинок Валерія Кірсанова

був повернутися в Україну. Його затримали 18 вересня 2017 року в Мар'їнському районі Донецьчини, де він перейшов лінію розмежування з території «республіки».

Кримінальне виробництво за звинуваченнями найманця у лютому 2018-го передали до Мар'їнського районного суду Донецької області, та вже на початку травня того самого року його випустили під домашній арешт. Проте згодом, у грудні 2018-го, бойовика таки затримали: цього разу за напад на поліцейського в Маріуполі. А не-

«добрі» служителі Феміди дали змогу невідомим влаштувати самосуд над колишнім бойовиком.

За фактом розстрілу відкрито кримінальне провадження за ч. 1 ст. 115 КК України (умисне вбивство). А про замовників і виконавців злочину правоохоронці поки що утримуються оприлюднювати офіційну версію.

Але серед маріупольців побутує безліч припущень. Одні вважають це провокацією російських спецслужб, інші нарікають на спецслужби українські, чимало людей переконані, що

Ніхто так і не почув від нього слів про розкаяння. Він не плаче, не просить пробачити, не повзає на колінах перед батьками, які втратили дітей.

давно, на початку серпня, після відповідного рішення Жовтневого районного суду приморського міста Роман Джумаєв знов опинився на волі. І це попри те, що його звинувачували у скоєнні злочинів, передбачених ч. 1 ст. 258-3 КК України (створення терористичної групи чи терористичної організації), що карається позбавленням волі від 8 до 15 років.

Разом із ним під заставу 153 тисячі 680 гривень з-під варти тоді звільнили ще одного проросійського найманця з позивним «Хімік», який воював мінометником у «республіканській гвардії».

Звісно, судові рішення, відповідно до яких на волю вийшли бойовики, що мали б відповідати за вбивства українських військових і мирних людей, тоді викликали шквал обурення у багатьох маріупольців. Найдужче людей вражала «гуманність» судів і неспроможність вітчизняної судової системи загалом, використовуючи чинне законодавство, захищати інтереси держави та її громадян. Та парадокс ще й у тому, що суди не змогли захистити навіть підозрюваного у скоєнні важких злочинів. Адже випустивши Романа Джумаєва під домашній арешт,

«Не думаю, що він насправді наважиться жити серед нас...»

Міжнародний день пам'яті і вшанування жертв тероризму в усьому світі відзначають 21 серпня. А в Маріуполі ще з 2015 року такою скорботною датою стало 24 січня. Тобто трагічний день жакливого обстрілу проросійськими незаконними збройними формуваннями із реактивних систем залпового вогню «Град» мікрорайону Східний. Тоді загинули три десятки мирних людей, серед яких і діти, а понад сотня зазнала різноманітних поранень. А на п'ятому році трагедії, 16 серпня, саме напередодні того дня вшанування жертв тероризму, вийшов на волю місцевий

житель Валерій Кірсанов, звинувачений у причетності до вбивства дорослих і малих маріупольців. Людина, яка співпрацювала з терористами у військовій формі й коригувала вогонь їхньої зброї, встигла запевнити, що мешкати надалі збирається саме на Східному.

«Збирається тут жити? А хіба це можливо? Хоча, якщо не боїться, то нехай спробує... Скажу щиро, люди йому не пробачать усього того жахіття, що було. Бо чимало з нас втратили рідних і близьких. Ми того дня тікали від смерті із двома внуками, і я їм кричала: як мене вб'ють, то я впаду і накрию їх своїм тілом. Досі це страшно згадувати і мені, і їм. Ні, не думаю, що він насправді наважиться жити серед нас».

«Його досі не розстріляли? І цей моральний виронок нахваляється жити серед нас? Цього не буде. Після того, що ми тут потерпіли? Багато людей готові його задушити чи розірвати власними руками! Я теж серед таких. Бо ніколи не забуду жаху в очах онука і його відчайдушний крик: «Бабусю, нас хіба убивають?...»

«Неможливо це навіть уявити! Та й він добре розуміє, що жити йому тут не дадуть. Ні! Після всіх смертей мирних людей, каліцтв і поранень... Такого не буде!»

Ось так дуже емоційно відреагували жителі Східного на запевнення Валерія Кірсанова про намір жити саме в мікрорайоні, обстріляному і за його безпосередньої участі. Тим більш, що у звинуваченого є всі підстави тішитися «гуманністю» українського правосуддя і тим, що відбув за гратами всього 4,5 року і тепер звільнений «за законом Савченка» (половина строку). Адже навіть сама Надія Савченко здивована мізерним строком засудженого і прохає у цій історії не спекулювати її іменем, а використовувати офіційну назву закону, що став у пригоді Кірсанову («Про внесення зміни до Кримінального кодексу України щодо вдосконалення порядку зарахування су-

дом строку попереднього ув'язнення у строк покарання»). «Звинувачуваному дали всього 9 років. Це за 30 загиблих та 117 поранених? Тоді як мені в Росії за псевдокоригування та двох загиблих присудили 22 роки!» — встигла обуритися вона.

Ситуація справді дика і водночас, на жаль, майже звична. Тому мають рацію деякі експерти, радячи брати за приклад судову практику Ізраїлю, де терористам дають довічний строк за кожного, ними вбитого. За такого підходу маріупольський горе-коригувальник отримав би 30 довічних строків і більше не побачив би волі й білого світу. Такий підхід у цьому разі доцільний ще й тому, що, як обурюються маріупольці, вони вражені поведінкою Валерія Кірсанова під час судових засідань уже після звільнення. «Ніхто так і не почув від нього слів про розкаяння. Він не плаче, не просить пробачити, не повзає на колінах перед батьками, які втратили дітей. А його дружина взагалі спокійно заявляє, що це ми розпочали підлу гібридну війну, захопили свої ж території і вбиваємо людей», — свідчить один із місцевих волонтерів.

Своїї вини
не визнає

Кримінальну справу проти Валерія Кірсанова (позивний «Даїшник»), якого підозрюють у коригуванні обстрілу мікрорайону Східного, порушили ще у 2015 році, але вирок колегія суддів Приморського районного суду Маріуполя оголосила аж 18 червня цього року. У вирокі йдеться, що житель Маріуполя і колишній співробітник ДАІ тривалий час із власної ініціативи передавав телефоном спільникам із проросійських незаконних збройних формувань «ДНР» інформацію про дислокацію, кількість та маршрути пересування підрозділів і військової техніки ЗСУ в Маріуполі, населених пунктах Виноградне, Талаківка, Орлівка, Мирне та інших.

Такі перемовини зафіксували співробітники спецслужб, це докази. Зокрема 23 січня, напередодні обстрілу, підозрюваний, перебуваючи в Орджонікідзевському районі міста, кілька разів передавав смс повідомленнями відомості про місця дислокації частин ЗСУ в аеропорту Маріуполя та біля села Виноградне. Збереглися й записи безпосередньо у день трагедії, коли «гради», цілячись в український блокпост, вдарили по Східному. Визнавши помилку, коригувальник вигукував: «Перестарався! Сильно, сильно... Пішло по будинках, по дев'ятиповерхівках, по приватному сектору! Ой-йой...»

Після затримання співробітниками СБУ Кірсанова 24 січня під час обшуку за місцем проживання в ньо-

го виявили докази проти-правної діяльності, а також вогнепальну зброю, гранату і вибухові речовини. Проте підозрюваний зайняв стійку позицію: він не визнав своєї провини за висунутим звинуваченням і заперечив доведені прокурором факти причетності до терористичної організації «ДНР» чи інших незаконних збройних формувань. Суд визнав винним Валерія Кірсанова у скоєнні кримінальних злочинів, передбачених ч. 1 ст. 258-3 (створення терористичної групи чи терористичної організації), ч. 1 ст. 263 (незаконне поводження зі зброєю, боєприпасами та вибуховими речовинами) КК України і призначив покарання у вигляді 9 років позбавлення волі без конфіскації майна. Також постановлено стягнути із засудженого витрати на проведення експертиз обсягом 12 721 гривня.

Вихід на волю звинуваченого за двома статтями КК України, причетного до обстрілу мікрорайону Східного та вбивства мирних жителів, обурив багатьох маріупольців. На порозі СІЗО коригувальника зустрічали плакатами: «Східний пам'ятає!» та «Кірсанов — убивця!» А 21 серпня місцеві активісти влаштували пікет біля будинку звільненого спільника проросійських незаконних формувань «ДНР». Представники міського осередку Національного корпусу на паркані розвісили великі фото руйнувань у Східному після потужного обстрілу та гучно увімкнули записані розмови Кірсанова зі спільниками, яким він передавав координати українських військових і звітував про підсумки обстрілів.

За інформацією активістів Національного корпусу, вони мають намір звернутися до суду й у правовому полі домагатися справедливого покарання спільника терористів. А представники Громадського руху Маріуполя, ветерани АТО і ООС звернуться до Президента України з проханням скасувати «закон Савченка».

«Звичайно, жити у Східному не наважиться. Хіба він самотубець? І в Маріуполі, мабуть, його невдовзі не буде. Він виїде звідси якнайдалі. Можливо, в Донецьк. Чи до Росії. Хоч сам добре розуміє ризик, оскільки там не дуже люблять небажаних свідків скоєних спільно злочинів», — каже місцевий житель.

Важко втриматися, аби не назвати точну адресу, куди насправді ведуть «добрі» наміри окремих представників вітчизняного судочинства. Очевидно, що уникнути відповідальності бойовиком, причетним до вбивств людей, не вдасться. Інша річ, що розправу і помсту провокують персони в судових мантиях, бо іноді чинять так, немов ні суду, ні закону в природі чи суспільстві не існує.

НОВИНИ З УКРАЇНИ

Чи готові до зими?

Роман КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

ПІДГОТОВКА ДО ХОЛОДІВ. До нового опалювального сезону готуються не тільки служби, від яких залежить тепло- і водопостачання, а й енергетики. Нині працівники ПАТ «Черкасиобленерго» організували додаткові перевірки електроустаткування на соціально-культурних та адміністративних об'єктах. Енергетики зокрема обстежують повітряні лінії електропередач і трансформаторні підстанції, здійснюючи з-поміж іншого й тепловізійний контроль контактних з'єднань.

Поза увагою енергетиків не залишаються комплектування аварійного запасу обладнання, запасних частин, матеріалів та інструментів, підготовка машин і механізмів до роботи в умовах низьких температур, робота пристроїв релейного захисту та автоматики.

На підприємстві постійно проводять тренування з персоналом, а також навчання й перевірку знань працівників. У разі надзвичайних ситуацій, що можуть статися в осінньо-зимовий період, сформовано 76 бригад, а це 2011 працівників та 302 одиниці спеціальної техніки. Ретельне виконання вимог чинних нормативних документів забезпечує надійне функціонування електричних мереж, а також сталу роботу об'єднаної енергетичної системи України.

Особливі автобуси для глибинки

Інна ОМЕЛЯНЧУК,
«Урядовий кур'єр»

ШКІЛЬНИЙ ТРАНСПОРТ. Майже 7,5 млн грн державної субвенції спрямують на придбання шкільного транспорту для чотирьох опорних навчальних закладів Рівненщини. Ці автобуси не прості, а спеціально обладнані для дітей з особливими потребами. Тож загалом майже вісім сотень учнів, які проживають за понад три кілометри від своїх шкіл, тепер комфортніше діставатимуться на навчання. Зокрема в Немовицьку загальноосвітню школу І—ІІІ ступенів, Клесівську ЗОШ І—ІІ ступенів-ліцей, Великоомелянський навчально-виховний комплекс «Школа-гімназія» та Цепцевицьку ЗОШ І—ІІІ ступенів.

Як пояснив начальник управління освіти і науки облдержадміністрації Григорій Таргонський, ці кошти спрямовують саме в опорні заклади, адже така вимога відповідної постанови Кабінету Міністрів України. Серед умов — співфінансування з місцевих бюджетів. Райони, куди спрямують кошти субвенції, надаватимуть 30% коштів. Автобуси зможуть обслуговувати й інклюзивно-ресурсні центри для дітей з особливими потребами. Такі центри діють у Немовичах, Клесові, Сарненському та Рівненському районах.

Громади опікуються власними архівами

Іванка МІЩЕНКО
для «Урядового кур'єра»

ЗБЕРЕЖЕМО ІСТОРІЮ. На Луганщині обговорили питання забезпечення збереженості документів. Проведення реформи децентралізації влади спричинило багато питань у галузі архівної справи та діловодства на регіональному рівні. Про ці проблеми говорили під час колегії державного архіву області. Висновок: у створених об'єднаних громадах потрібно організувати архівні підрозділи.

В області, що постраждала внаслідок бойових дій, та через те, що значний обсяг архівних документів залишився на тимчасово окупованій території, розуміють важливість збереження інформації. Тож в об'єднаних територіальних громадах як у юридичних осіб під час їхньої діяльності утворюються документи, які мають надходити до Національного архівного фонду. Тому слід організувати в себе роботу служб діловодства та архівних підрозділів.

Серед іншого під час колегії значну увагу приділили створенню належних умов для передачі документів Національного архівного фонду на зберігання до архівних установ області.

Створено екстрену медичну допомогу і для дітей

Олег ЧЕБАН,
«Урядовий кур'єр»

ТУРБОТА. У Вінницькій обласній дитячій клінічній лікарні запрацювало унікальне в нашій країні відділення екстреної медичної допомоги. У ньому пацієнту забезпечать інтенсивну терапію й за необхідності оперативне втручання, а також діагностичні рентген- та ультразвукові дослідження, лабораторні обстеження. Головна особливість, що авто швидкої допомоги заїжджає безпосередньо в коридор відділення, звідки пацієнта транспортують до оглядових.

«Наша дитяча лікарня найкраща в Україні за показниками лікувальної роботи, системністю підходів та чіткістю структури. Протягом останніх п'яти років ми вдвічі знизили показник лікарняної летальності й три роки поспіль утримуємо його на одному з найнижчих рівнів у країні. Це відділення унікальне не лише для Вінниччини — наразі аналогів йому в нашій державі немає. Європейський підхід дає можливість значно скоротити час огляду пацієнтів, період ухвалення рішень і встановлення діагнозу за невідкладних станів, а також пришвидшить надання невідкладної допомоги», — зазначив головний лікар обласної дитячої клінічної лікарні Василь Паненко.

Заклад надає високоспеціалізовану медичну допомогу дітям області та міста Вінниці за 40 напрямками. В його стані нараді 440 ліжок і 21 ліжко анестезіології та інтенсивної терапії, 12 з яких — для новонароджених. Тут цілодобово надають високоспеціалізовану ургентну й планову медичну до-

Фото з сайту vin.gov.ua

«Швидка» заїжджає безпосередньо в коридор лікарні, а у відділенні найсучасніше обладнання

помогу. Щорічно до приймального відділення й травмпункту лікарні звертаються майже 50 тисяч пацієнтів.

Ідею створити екстрене дитяче відділення підтримали уряд, керівництво області та міста. На облаштування відділення спрямували 16 мільйонів гривень: з Державного фонду регіонального розвитку 5 млн грн та 11 млн грн з обласного бюджету. Створення відділення уможливило територіальне об'єднання всіх служб, задіяних у надан-

ні екстреної медичної допомоги. У подальшому дітей з екстреного відділення можна перевести до стаціонарного за-

профілем або госпіталізувати в це відділення на три доби чи направити до іншого закладу охорони здоров'я.

Маріупольські вулиці не потонуть у темряві

Павло КУЩ,
«Урядовий кур'єр»

ОСВІТЛЕНІ НОЧІ. У Маріуполі міська влада знайшла можливість відновити режим зовнішнього освітлення у нічний час на другорядних вулицях міста. На оперативність розв'язання проблеми вплинув ще й істотний громадський резонанс: наприкінці літа місцеві жителі, яких ду-

же непокоїла безпека пересування вночі темними вулицями, надіслали звернення до керівників міста з вимогою повернути світло ще до настання осені.

До честі влади міста, вона не стала зволікати з цим питанням, і на черговій сесії міської ради депутати ухвалили рішення про надання підприємству «Міськвітло» додаткових коштів у розмірі 17 млн 800 тис. грн. «Тепер зре-

штою зможемо відновити режим освітлення другорядних вулиць у період з 23:00 до 4:30. Оператори вже перевели систему управління у звичний для маріупольців режим і невдовзі виконають всі технічні заходи щодо перекидання мереж окремих вулиць. А у 2020 році укладемо договір відповідно до нових тарифів за електроенергію», — розповідає директор «Міськвітла» Сергій Приліпін.

Енергетики повідомили і про надані з міського бюджету майже 3 мільйони гривень на технічне обслуговування і реконструкцію мереж зовнішнього освітлення, а також на закупівлю світлодіодних ламп. Фахівці й представники міської влади переконані, що такі кроки допоможуть заощаджувати електроенергію.

Усі місцеві сервіси будуть у смартфоні

Олександр ДАНИЛЕЦЬ,
«Урядовий кур'єр»

ЕЛЕКТРОННЕ САМОВРЯДУВАННЯ. Вже до наступного року в Полтаві за фінансової підтримки Нідерландів планують реалізувати проєкт — інформаційну екосистему. Його суть полягає у створенні додатку, що об'єднає всі електронні сервіси міста. Ініціатори новації запевняють, що за допомогою майбутньої системи можна буде вирішити більшість насуущих питань, з якими міський житель щодня стикається в побуті. Наприклад, завдяки такому додатку на смартфоні можна буде записатися на прийом до лікаря, відстежува-

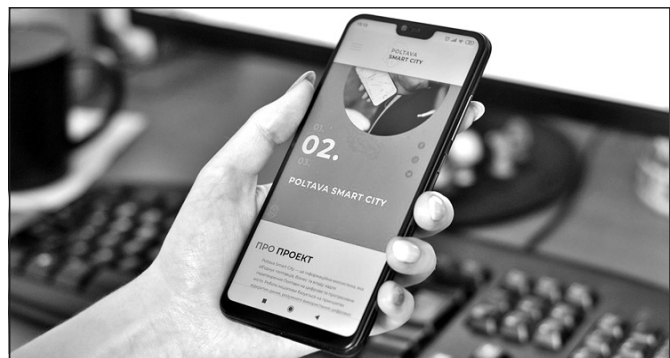

Фото з сайту poltava.gov.ua

ти рух громадського транспорту, розшукати кота, який зник, дізнатися про вартість зведення конкретного будинку тощо.

Уже сформовано секретаріат, який розробить загальну

концепцію проєкту. Наразі спеціалісти визначають, які для цього потрібні інструменти, ресурси. На початковому етапі в міста на це вже є 2 млн євро. Орієнтовно в листопаді програ-

місти за грантові кошти міжнародних партнерів почнуть кодувати тестову версію проєкту.

Зрештою місто отримає безкоштовно сервіс і додаток на мобільні пристрої, що працюють на платформах Android і iOS. Потім до новоствореної інформаційної екосистеми приєднають різні електронні сервіси, розширять штат міських управлінь і придбають необхідну техніку. За це заплатить уже місто. І воно готове до цього, адже такий проєкт — вимога часу. До того ж це відповідає політиці керівництва держави щодо електронного самоврядування.

ЗАПИТАЙТЕ В ЕКСПЕРТА

«Урядовий кур'єр» відкриває нову рубрику «Запитайте в експерта». Ми друкуватимемо відповіді на найбільш актуальні запитання читачів «УК». Авторами публікацій стануть не тільки юристи, а й фахівці в інших галузях. Саме тому пропонуємо нашим читачам надсилати на адресу редакції запитання, які передаватимемо експертам для відповідей.

Адвокат, кандидат юридичних наук, голова Центру сімейно-правових досліджень
Олег ПРОСТИБОЖЕНКО

Статистичні дані вказують, що з впровадження року суди України розглядають майже 60 тисяч справ про стягнення аліментів. Це становить близько 10% всіх цивільних справ, які розглядають протягом року суди. Цей матеріал буде присвячено роз'ясненню національного законодавства про стягнення аліментів через суд.

Останні кілька років держава приділяє особливу увагу аліментним правовідносинам. У 2017—2018 роках було проведено три етапи змін аліментного законодавства, спрямованих на спрощення доступу правосуддя у цих справах і на боротьбу з несплатою аліментів.

У наступних номерах розповімо про позасудове вирішення питання про сплату аліментів, а також примусове виконання судового рішення щодо стягнення аліментів або договору про сплату аліментів.

1 Хто може звернутися до суду із заявою про стягнення аліментів і з кого такі аліменти стягують?

Національне законодавство наділяє правом на стягнення аліментів того з батьків, з ким проживає дитина. Якщо вона не проживає з батьками, то звернутися до суду може інший законний представник. Наприклад бабуся, яка встановила опіку над дитиною, чи будь-який інший родич дитини за умови, що дитина перебуває під його опікою. Так само аліменти може стягувати відповідний інтернатний заклад або дитячий будинок сімейного типу, який виконує функцію опікуна щодо дитини.

Зверну увагу, що умова стягнення аліментів — проживання дитини разом з особою, яка просить присудити їй аліменти. Якщо цієї умови не дотримано, то в особи немає права на стягнення аліментів. Наприклад, якщо дитина проживає в дитячому будинку сімейного типу і має обох батьків (а так буває), то жоден з них не має права на стягнення аліментів з іншого. Таким правом наділений дитячий будинок, і стягнути аліменти він може з обох батьків.

Платником аліментів завжди є той з батьків, який проживає окремо від дитини, або навіть обоє батьків, якщо дитину влаштовано до відповідної установи, яка нею опікується. Зводиться постійно стикатися з уявленням громадян, що якщо батька чи матір позбавили батьківських прав, то він чи вона не повинні сплачувати аліменти. Але це не так, навпаки, законодавство зобов'язує суд стягнути аліменти з того з батьків, кого позбавлено батьківських прав, навіть якщо інший і не просить їх стягувати.

І ще хотів би наголосити на одному хибному уявленні, яке склалося у суспільстві. Побутує думка, що якщо один з батьків не стягував аліментів на дитину, то коли вона виросте, теж не повинна бу-

де сплачувати аліменти на такого другого з батьків. Проте це не так, оскільки сплата чи несплата другим з батьків аліментів на дитину не впливає на його право стягнути аліменти з дитини, коли він стане непрацездатним. Однак це можна зробити, лише позбавивши такого з батьків батьківських прав.

2 Який порядок розгляду справи про стягнення аліментів? Що таке спрощений порядок стягнення аліментів?

На сьогодні національне законодавство встановлює два порядки стягнення аліментів через суд. Перший можна назвати спрощеним, а другий передбачає звичний повноцінний судовий розгляд справи про стягнення аліментів. Перший називається стягнення аліментів у наказному провадженні, а другий — стягнення у позовному провадженні.

Можливість стягнення аліментів у наказному провадженні було надано громадянам у результаті першої реформи аліментного законодавства, до якої я був причетний. Раніше такого порядку не існувало, що ускладнювало процедуру стягнення аліментів і мало наслідком додаткове навантаження на суди.

Суть стягнення аліментів у наказному провадженні полягає в тому, що суд не викликає стягувача та платника аліментів до суду, не відбувається судових засідань. Стягувач аліментів подає до суду відповідну заяву, до якої обов'язково слід додати докази про наявність дитини та її проживання разом зі стягувачем. Далі суд, перевіривши надані документи, виносить судовий наказ, в якому вказує про стягнення аліментів на дитину чи дітей. На практиці між поданням заяви та видачею судового наказу стягувачу аліментів спливає від кількох днів до місяця щонайбільше. Це найшвидший спосіб стягнути аліменти. До того ж найдешевший з точки зору вартості послуг адвоката.

Однак за судовим наказом аліменти можна стягнути лише у чітко визначених розмірах. Зокрема це може бути 50 % прожиткового мінімуму на дитину відповідного віку, що на сьогодні становить трохи менш як 1000 гривень або ж частка заробітку (доходу) платника аліментів, а саме: 1/4 — на одну дитину, 1/3 — на двох дітей, 1/2 — на трьох і більше дітей. При цьому закон встановлює межі максимального розміру аліментів, які можуть стягнути на підставі судового наказу, а саме: 10 прожиткових мінімумів на дитину відповідного віку. Зверну увагу, що не суд, а саме одержувач аліментів обирає спосіб їх стягнення.

Раджу стягувати аліменти у частці заробітку платника аліментів, оскільки на сьогодні в зако-

Умова стягнення — проживання дитини разом з особою, яка просить присудити їй аліменти

ні чітко вказано, що мінімальний розмір аліментів у будь-якому разі — 50% прожиткового мінімуму на дитину відповідного віку. Тобто навіть якщо у платника аліментів буде дуже низька офіційна зарплата, то на дитину виконавець нараховуватиме аліменти, виходячи з 50% прожиткового мінімуму на дитину відповідного віку. Іншими словами, у разі стягнення аліментів у частці заробітку платника їх розмір у гривнях може бути більшим за 50% прожиткового мінімуму на дитину відповідного віку (залежно від його офіційної зарплатні), але меншим за вказані 50% в будь-якому разі не буде.

Закон встановлює випадки, коли стягувач аліментів не може звернутися до суду в наказному провадженні. Серед причин — відсутність у платника аліментів зареєстрованого місця проживання, а також наявність інших осіб, які вже стягують аліменти з такого платника. У такому разі одержувач аліментів повинен звертатися до суду з позовною заявою, що передбачає більш тривалий розгляд справи.

3 Розкажіть детальніше про стягнення аліментів у позовному провадженні.

Моя порада: звертатися до суду з позовною заявою про стягнення аліментів у разі, якщо особа не може їх стягнути на підставі судового наказу (приклади цього вказано вище) або коли стягувач аліментів хоче інший, зазвичай більший розмір аліментів, ніж їх можна стягнути на підставі судового наказу. Наприклад, якщо на одну дитину стягувач бажає отримати 1/3 заробітку платника, або 2000 гривень, якщо аліменти стягують у твердій грошовій сумі.

До речі, відповідно до ст.ст. 181, 183, 184 Сімейного кодексу України, аліменти можуть стягувати у частці заробітку платника або у твердій грошовій сумі, тобто чітко визначеній сумі у гривнях. Відповідно, у першому разі розмір аліментів залежить від офіційної зарплати платника і може відрізнятися щомісяця, тоді як у другому ця сума незмінна.

Наголошу, що спосіб стягнення аліментів обирає саме стягувач, а не суд, оскільки було внесено зміни до законодавства. Обираючи спосіб стягнення аліментів, раджу враховувати місце роботи їхнього платника. Якщо це державний службовець, працівник великого підприємства чи товариства

з іноземними інвестиціями, які не практикують зарплат у конвертах, то доцільно стягувати аліменти у частці заробітку платника. Якщо ж платник офіційно отримує мінімальну зарплату, то необхідно замислитися про стягнення аліментів у твердій грошовій сумі. Наприклад, у Києві середній розмір присуджуваних у твердій грошовій сумі аліментів становить близько 3000 гривень.

Навіть якщо платник аліментів не працює, то це не означає, що він не повинен сплачувати аліменти. Якщо аліменти присуджено у частці заробітку (доходу) платника аліментів, а він не працює чи втратив роботу, то виконавча служба нараховуватиме аліменти виходячи із середньої зарплатної плати у відповідній області або Києві за місцем проживання платника аліментів.

Нове процесуальне законодавство України передбачає, що справа про стягнення аліментів у позовному провадженні за вибором судді може вирішуватися або ж у загальному порядку, або ж у спрощеному. Загальний порядок передбачає проведення щонайменше двох судових засідань з викликом позивача та відповідача, поданням процесуальних документів кожною зі сторін тощо. На практиці зазвичай такі справи не вирішуються швидко, їх можуть розглядати навіть понад рік, особливо якщо платник аліментів вдасться до затягування справи.

Спрощений порядок вирішення справи про стягнення аліментів буває двох видів. Перший передбачає проведення щонайменше одного судового засідання з викликом сторін (одержувача та платника аліментів). Другий здійснюється у письмовому провадженні, тобто без виклику сторін справи, лише на підставі поданих суду документів.

Національне законодавство передбачає, що таку справу суд повинен розглянути впродовж трьох місяців. Однак на практиці часто такий розгляд займає набагато більше часу. Безумовно, що розгляд справи у письмовому провадженні швидший, але в будь-якому разі це триваліша і складніша процедура, ніж отримання судового наказу про стягнення аліментів.

4 До якого суду необхідно звертатися із заявою чи позовом про стягнення аліментів?

Правила вибору суду, який розглядатиме справу про стягнення

аліментів, однакові і для наказного, і для позовного провадження. Тобто хоч би яким порядком вирішення справи бажав скористатися стягувач, саме він обиратиме суд, до якого має намір звернутися.

Національне процесуальне законодавство передбачає, що заяву про видачу судового наказу або позовну заяву про стягнення аліментів можна пред'явити до суду за місцем проживання платника аліментів або до суду за місцем проживання стягувача.

Безумовно, що стягувачу зручніше звертатися до суду за місцем свого проживання. Це дає змогу оперативніше отримувати документи від суду, з'ясовувати стан розгляду справи тощо. Однак моя порада: звертати увагу, де проживає платник аліментів. Якщо це велике місто, тоді ймовірність стягнути аліменти більшого розміру вища.

5 Який розмір судового збору за звернення до суду про стягнення аліментів?

Відповідно до національного законодавства, одержувача аліментів звільнено від сплати судового збору незалежно від того, звертається він із заявою про видачу судового наказу чи пред'являє позов про стягнення аліментів. Після вирішення справи суд присуджує стягнення судового збору із платника аліментів.

6 Що повинен робити стягувач аліментів після отримання судового рішення?

Дії стягувача аліментів відрізняються залежно від того, він отримав судовий наказ чи рішення суду про стягнення аліментів. Оскільки судовий наказ — виконавчий документ, то, отримавши його, одержувачу аліментів необхідно звернутися до відділу державної виконавчої служби за місцем проживання або місцем роботи платника аліментів. Якщо справу про стягнення аліментів розглядали у позовному провадженні, то суд ухвалив рішення. У цьому разі одержувачу аліментів необхідно спочатку звернутися до суду, щоб останній видав йому виконавчий лист. Після цього цей виконавчий лист подається до державної виконавчої служби разом із заявою про примусове виконання.

Свої запитання ви можете надсилати на електронну адресу: expert@ukcc.com.ua

НА ЧАСІ

Усе для блага людини — і відомо, якої

АГРАРНА ПОЛІТИКА. *Порушення розслідування щодо імпорту мінеральних добрив незалежно від країни походження грає на руку вітчизняному монополістові*

Ситуація, що склалася нині на вітчизняному ринку мінеральних добрив, нагадує старий анекдот. Промовець виголошує: «У нас все робиться для блага людини!», а із залу лунає відповідь: «І знаємо, якої!»

В останні дні роботи попереднього уряду Міжвідомча комісія з міжнародної торгівлі (МКМТ) Міністерства економічного розвитку і торгівлі ухвалила рішення провести розслідування щодо імпорту в Україну азотних добрив і добрив мінеральних з вмістом азоту, фосфору та калію незалежно від країни походження. Риторика питання сама по собі дивна, адже у розвинених країнах предметом розслідування зазвичай стає імпорту з однієї визначеної країни, але ж не з усіх одразу!

Захист одних на шкоду іншим

Мотивом такого рішення став нібито захист українських виробників добрив. Утім, у нас щоразу стається так, що захист одних виробників обертається на шкоду іншим, теж вітчизняним і теж виробникам. Сам факт порушення такого розслідування, не кажучи вже про те, яких висновків дійдуть його ініціатори, міг мати лише один логічний наслідок: спочатку на ринку утвориться дефіцит мінеральних добрив, а потім зростуть ціни на них.

Відтак це призведе до зниження конкурентоспроможності української аграрної продукції на світових ринках через зростання її собівартості й погіршить стосунки з кра-

їнами — постачальниками добрив. А це країни ЄС, Близького Сходу, США, Туреччина, Грузія, Казахстан, Китай. Тобто якраз ті, з якими сваритися у жодному разі не можна, особливо зараз, коли нам конче потрібні союзники в боротьбі з російською агресією.

Адже результатом розслідування може стати запровадження додаткових імпортих мит або квот на імпорту. Фактично розпочате розслідування вже означає неофіційне запровадження квот. Безпосередньо в процесі його проведення можуть застосувати попередні заходи. Приміром, режим нагляду за імпортом, що фактично і є квотуванням, або додаткові мита, які сягають 20% і більше. Або і одне, й друге. А за результатами розслідування можуть впровадити квоти на постачання добрив з інших країн і/або мита щонайменше на 4 роки.

Крім того, підвищення ціни спричинить зменшення кількості добрив, які сільгоспвиробники вноситимуть у ґрунт. А це означатиме зниження урожайності.

Хто від цього виграє?

Певна річ, не аграрії, не зернотрейдери, яким важко буде реалізувати продукцію, коли в неї закладено підвищену ціну добрив. Звісно, що й не споживачі в Україні. Адже подорожчання продовольства відчують не лише за кордоном, а насамперед у нас.

То хто ж має прибуток? Певна річ, той, за чий клопотанням порушено це

Фото Володимира ЗАКІ

А чий у вас добрива? Чи не імпортні, шановний?

розслідування, — група компаній OstChem Дмитра Фірташа. Вона монополіст з виробництва мінеральних добрив в Україні. Перші дзвіночки вже пролунали: майже одразу після оприлюднення інформації МКМТ мінеральні добрива вже почали дорожчати.

Інакше й бути не може. Адже на сьогодні українські хімічні підприємства навіть у разі 100% завантаження не зможуть покрити всю потребу агросектору України у дво- й трикомпонентних добривах із вмістом азоту, фосфору та калію. Їхня максимальна потенційна потужність становить 450 тис. тонн, реальна — близько 150 тис. тонн, а річна потреба аграріїв сягає понад 1,8 млн тонн.

У ГС «Всеукраїнська аграрна рада» зазначили: компанія OstChem нама-

гається за рахунок аграріїв розв'язати проблеми зношеності своїх заводів, через що витрати газу на виробництво добрив на підприємствах компанії значно перевищують витрати іноземних конкурентів — 1,1 тис. куб. м проти 0,98 тис. куб. м для виробництва тонни аміаку. Така ситуація склалася через те, що Дмитро Фірташ, ставши власником заводів з виробництва добрив, побудованих ще за часів Радянського Союзу, майже не вкладав коштів у їхню модернізацію, а навпаки — виводив з них кошти. В результаті Туреччина та Болгарія, які не мають власного газу, успішно конкурують на українському ринку з продукцією OstChem, навіть з урахуванням вартості перевезень, а Туреччина ще й сплачує мито на добрива від 5% до 6,5%.

Нова годівниця

Голова спілки виробників, імпортерів і трейдерів агрохімії та агротехнологій Сергій Рубан зауважує: донедавна майже 80% добрив українські аграрії купували через трейдерські компанії, які постачають їх з інших країн і створюють баланс продукції на внутрішньому ринку.

Однак запровадження попередніх заходів у межах розслідування означатиме для аграріїв одне: вони недоотримують добрива кількісно і абсолютно точно отримують значно вищу ціну на них. Уже зараз товарні залишки добрив на складах продають дорожче. «Це штучне звання конкурентного поля. Йдеться вже не про економіку, а про звичайну жадібність», — зазначив Сергій Рубан.

Ситуація напрочуд цікава, якщо врахувати, що Антимонопольний комітет України ще раніше порушив проти OstChem справу щодо зловживання монополістичним становищем на ринку. Чи знали про це в МКМТ? Мабуть, знали, бо ця інформація абсолютно не секретна. До того ж про критичність ситуації неодноразово попереджала аграрна спільнота. То звідки таке рішення? Невже, як мовиться, права рука не знає, що робить ліва? Чи навпаки, рука якраз добре знає, коли в неї, можна сказати, щось саме проситься?

Не дивно, що аграрна спільнота забила на сполох, і це зрештою дало результат. Антимонопольний комітет України ухвалив рішення про примусовий поділ групи компаній OstChem Дмитра Фірташа у частині виробництва азотних мінеральних добрив. Таке рішення в ГС «Всеукраїнська аграрна рада» назвали історичним, адже воно, у разі його доведення до кінця, покладе край монополізації ринку мінеральних добрив. Ціну на добрива зможе формувати сам ринок внаслідок конкуренції між виробниками.

Тепер, коли зловживання монополістичним становищем групи компаній OstChem офіційно підтвердив АМКУ, а керівництво Міністерства економіки змінилось, аграрії закликають Міжвідомчу комісію з міжнародної торгівлі переглянути своє рішення щодо проведення розслідування та скасувати його як таке, що суперечить національним інтересам України.

Як перевірити перевірку?

ДЕРЕГУЛЯЦІЯ БІЗНЕСУ. Відтепер у бізнес-спільноті та громадськості з'явиться така можливість за допомогою спеціального онлайн-інструменту — аналітичного модуля.

Аналітичний модуль «Прозорі перевірки» недавно презентував Офіс ефективного регулювання (BRDO) спільно з Державною регуляторною службою України у межах проекту USAID/UKaid «Прозорість і підзвітність у державному управлінні та послугах/TAPAS». Як стверджують ініціатори запровадження модуля, такий інструмент дає змогу легко систематизувати інформацію про перевірки для посилення контролю і збільшення рівня прозорості регуляторної сфери.

Річ у тім, що в Україні щороку проводять приблизно 200 тисяч перевірок бізнесу, але картини щодо їх ефективності немає. Як зауважує голова Державної регуляторної служби Ксенія Ляпіна, часто навіть керівництво контролюючих служб не має достатньо повної інформації про те, що відбувається на місцях у їхніх відомствах. Не кажучи вже про суб'єктів підприємництва та громадські організації.

Щоправда, певні дані щодо перевірок з'явилися після відкриття 2017 року Інспекційного порталу. Втім, їх усе одно не вистачало для ґрунтовного аналізу закономірностей роботи контролюючих служб і відхилень від встановленого порядку, яких там припускалися. Саме тому команда BRDO розробила аналітичний модуль, який акумулює всю доступну інформацію про перевірки і систематизує дані за допомогою спеціальних фільтрів, що робить його зручним інструментом для підвищення рівня прозорості сфери перевірок.

«Усю реформу системи державного нагляду та контролю спрямовано на підвищення рівня правової обізнаності бізнесу щодо проходження перевірок. Аналітичний модуль «Прозорі перевірки» — це ще один інструмент, який дасть змогу підприємцям отримувати оперативну інформацію про перевірки, а громадським активістам — відстежувати корупційні ризики. Усе це створює інформаційну симетрію бізнесу та контролерів», — зазначила під час презентації Ксенія Ляпіна.

«Уже два роки на Інспекційному порталі основні контролюючі органи

публікують дані про планові та позапланові перевірки. Це величезний масив інформації, який можна і потрібно використовувати для висновків про результативність та ефективність роботи інспекцій, а також про навантаження, яке державний контроль створює для бізнесу. До сьогодні фактично не було такої зведеної інформації, тому представлений аналітичний модуль має це виправити», — наголосив виконавчий директор BRDO Олексій Дорогань.

Запропонований онлайн-інструмент, вважають розробники, буде корисним як для представників бізнесу і громадськості, так і для самих контролюючих органів. Підприємці та громадські активісти за допомогою модуля зможуть:

- отримувати актуальну інформацію як загалом про перевірки та їх результати (чи були перевірки та які, чи зафіксовано порушення, чи накладено санкції тощо), так і про ситуацію щодо будь-якого підприємства;

- отримувати зведену інформацію про показники діяльності контролюючих органів: кількість перевірок, частоту фіксації порушень, масштаб

санкцій, а також інформацію щодо діяльності кожного конкретного органу та навіть інспектора;

- формувати рейтинги підприємств або контрольних органів за кількістю перевірок, порушень, розмірами санкцій тощо;

- знаходити інформацію про конкретні екстремальні випадки (підприємства з найбільшою кількістю порушень тощо).

А контролюючі органи зможуть: — здійснювати моніторинг результатів діяльності як всього органу, так і його територіальних управлінь;

- виявляти нетипові ситуації, запобігати корупційним ризикам;

- формувати інтерактивні звіти.

Підібрати потрібну інформацію з масиву та систематизувати її можна за допомогою системи фільтрів. Так, є змога обрати період часу, тип перевірки, орган, який її здійснював, тощо. За необхідності фільтри можна уточнити. Крім того, той самий інструмент дає змогу сформувати рейтинги за показниками, які цікавлять скажімо органи, що провели найбільше перевірок (чи найменше), підприємства, де виявлено найбільше пору-

шень, або скласти рейтинг за іншими критеріями.

«Прозора і доступна інформація про перевірки означає більше контролю громадськості за роботою в цій сфері, менше корупційних ризиків і тиску на бізнес, а також кращі умови для діяльності державних органів. Прозорість і підзвітність зрештою сприятиме покращенню умов ведення бізнесу і, як наслідок, зміцненню економіки країни, тому в межах проекту TAPAS ми завжди раді підтримати розроблення таких аналітичних рішень, як модуль «Прозорі перевірки», — прокоментував керівник проекту USAID/UKaid «Прозорість і підзвітність у державному управлінні та послугах/TAPAS» Петро Матіяшек.

Модуль доступний на Інспекційному порталі (<https://inspections.gov.ua/dashboard/>), до роботи якого долучилися вже 27 інспекційних органів з-поміж 33 наявних. На порталі опубліковано дані про 250 тисяч запланованих і понад 300 тисяч результатів уже проведених перевірок за 2018—2019 роки. Інформацію оновлюють щодоби, вона доступна для аналітики.

НА ЗДОБУТТЯ ПРЕМІЇ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Кристалічна планета

Борис ГРИНЬОВ,
директор Інституту
сцинтиляційних матеріалів
НАН України, академік НАН
України, доктор технічних
наук, професор

Матінка-природа розпорядилася укласти кристали в різноманітні творіння. Серед них кристали солі у сталактитових печерах, льодяні — в сніжинках, окаменілі — в скелетах коралів, білкові — у сплетіннях павутини, а також рідкі кристали оболонки людських нервових клітин, навіть кожна піщинка на пляжі — також кристал. Робота науковців полягає у визначенні, поясненні та змозі відтворити те, що зробила природа, задля поліпшення людського життя. Так само, як скульптор ретельно відтворює певний образ, вкладаючи у статую частинку свого унікального творчого потенціалу для досягнення еталона краси і загального задоволення, так і матеріалознавці створюють за законами природи нові матеріали, що мають своєрідну красу у повсякденному житті, яку треба не тільки побачити, а й відтворити як дещо нове та корисне.

Вочевидь кожен із нас неодноразово спостерігав веселку. Але хіба хтось замислювався над тим, що під час утворення веселки відбувається процес заломлення й відображення світла у краплях води, які містяться в повітрі? Краплі, через які проходить світло, по-різному відхиляють різні кольори, відтак біле світло розкладається на спектр, який ми і бачимо. Проте це лише видима частина оптичного спектра, вона мізерна на шкалі електромагнітного спектра. А як щодо невидимої для нашого ока частини? Наприклад, іонізуюче випромінювання. Чи можемо ми його побачити? Якщо так, тоді як саме? Відповідь на питання: так, це можливо, але не прямо, а опосередковано. Для цього знадобиться речовина,

яка зможе поглинати енергію від іонізуючого випромінювання та перетворювати її на світло. Багато хто чув, а хтось і бачив полярне сяйво. Це явище — наочний приклад такого перетворення у природі. Заряджені частинки потрапляють в атмосферу з космосу і під дією магнітного поля Землі прямують до магнітних полюсів, де входять у верхні шари атмосфери, зіштовхуються з її молекулами або атомами газів, збуджують їх і зрештою змушують випромінювати видиме світло. Червоно-зелена гама полярного сяйва створюється через переважне випромінювання ліній атомарного кисню та молекулярного азоту.

Людству притаманна допитливість, тому нас завжди цікавило щось нове та непізнане. Заряджені частинки і радіація не стали винятком. Одним із перших пристроїв для реєстрації слідів заряджених частинок стала камера Вільсона. Вона була заповнена насиченими парами води, спирту або ефіру. Заряджена частинка, проходячи крізь камеру, залишає на своєму шляху ланцюжок іонів, після цього перенасичений пар конденсується на іони, роблячи видимим слід частинки. Але це не єдиний спосіб побачити заряджені частинки.

Скажімо, чи знали ви, що існують такі кристали, які дають змогу побачити іонізуюче випромінювання і заряджені частинки завдяки світловому спалаху, що виникає? Такі матеріали називають сцинтиляторами. Перший сцинтиляційний детектор був у вигляді екрана, покритого шаром ZnS. Спалахи, що виникали під час проходження через нього заряджених частинок, фіксували за допомогою мікроскопа. Згодом світлові спалахи від сцинтиляторів почали реєструвати фотоелектронними помножувачами та фотодіодами. Сполучення цих первинних перетворювачів і ста-

Інститут сцинтиляційних матеріалів НАН України відіграв важливу роль у створенні сцинтиляторів для ВАК

ло найважливішим критичним принципом роботи приладів з реєстрації іонізуючих випромінювань.

Нині сцинтиляційні матеріали слугують невід'ємною частиною великого адронного колайдера (ВАК), про-

цілеспрямованого розподілу трудових ресурсів на конкретні задачі, що під силу тільки найбільшим міжнародним дослідним організаціям. Проте існує потреба у приладах, здатних реєструвати іонізуюче випромінювання в інших галузях діяльності людини, скажімо, в медицині, геологорозвідці, системі безпеки тощо. Для кожної задачі необхідні особливі кристали з унікальними механічними, оптичними та сцинтиляційними властивостями. Наприклад, для медичних сканерів, у контрасті до потреб для ВАК, насамперед важлива ефективність, яка забезпечить зниження дози опромінення пацієнта, тобто для позитронемісійних томографів необхідні кристали з найвищим світловим виходом та найкращим енергетичним розділенням, а не підвищена радіаційна стійкість. Нині щороку з'являється дедалі більше напрямів і можливостей застосування сцинтиляторів окремо від традиційних напрямів, пов'язаних із розробкою та вдосконаленням пристроїв — складних багатокomпонентних детекторів іонізуючих випромінювань. На відміну від досліджень до 2000-х, нині існує сформульований прагматичний підхід до створення приладів для найважливіших задач, що сприяє закріпленню позицій національного матеріалознавства на сучасному планетарному рівні науки.

Упродовж останніх десятиліть пошук нових сцинтиляційних матеріалів не втрачає своєї актуальності. Розроблення сучасних та оновлення існуючих детекторів у фізиці високих енергій у зв'язку зі збільшенням світлості в прискорювачах елементарних часток, розвиток техніки візуалізації від екранів до медичних та розширення галузі використання реєструючих систем потребує створення сцинтиляційних матеріалів із поліпшеними характеристика-

ми. Особливе місце серед таких матеріалів посідають неорганічні оксидні сцинтиляційні кристали, що легovanі додатковими елементами. Завдяки своїм фізичним властивостям оксиди металів третьої групи технічно досить перспективні системи. Тому багато уваги приділяють як створенню нових сцинтиляційних систем (монокристалів, композиційних матеріалів, тонких плівок), так і їх дослідженню, адже необхідно не лише мати матеріал, а й добре розуміти його властивості.

Молодим ученим Харкова та Львова (Інститут сцинтиляційних матеріалів НАН України, Львівський національний університет імені Івана Франка) вдалось не лише розробити методики створення нових унікальних матеріалів, а й усебічно дослідити й експериментально довести їхні покращені експлуатаційні характеристики: надвисоку радіаційну стійкість (понад 500 Мрад), надчутливість сцинтиляційних матеріалів, поліпшену просторову рівномірність реєстрації катодолумінесценції (з використанням екранів, що побудовані на спеціально розроблених наночастинках) тощо. Вони вперше отримали рівномірні тонкі плівки Y2O3:Eu (від 16 до 353 нм), створили нові об'ємні монокристали та монокристалічні волокна, розробили радіаційно-стійкі композиційні сцинтилятори. Розроблені новітні функціональні матеріали закладають підґрунтя для конструювання детектуючих приладів нового покоління.

Результати сумісних досліджень актуальні, вони мають велике практичне значення для сучасного сцинтиляційного матеріалознавства, тому роботу В.В. Кононця, А.В. Креча та І.О. Бордуна «Новітні сцинтиляційні матеріали на основі оксидних сполук, що активовані тривалентними елементами» представлено на Премію Президента України для молодих учених 2019 року.

ДОКУМЕНТИ

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про призначення судді

Відповідно до частини п'ятої статті 126, частини першої статті 128 та підпункту 2 пункту 16¹ розділу XV «Перехідні положення» Конституції України, частини шостої статті 147, абзацу другого пункту 3 і пункту 40 розділу XII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про судоустрій і статус суддів» **ПОСТАНОВЛЯЮ:**
1. Призначити КРОТІНОВУ Олену Вікторівну на посаду судді господарсько-го суду Донецької області.

м.Київ
18 вересня 2019 року
№703/2019

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про призначення суддів

Відповідно до частини п'ятої статті 126, частини першої статті 128 та підпункту 2 пункту 16¹ розділу XV «Перехідні положення» Конституції України **ПОСТАНОВЛЯЮ:**
1. Призначити у місцевих адміністративних судах на посади:
судді Дніпропетровського окружного адміністративного суду РИЩЕНКА Андрія Юрійовича;
судді Донецького окружного адміністративного суду КРАВЧЕНКО Тетяну Олександрівну;
судді Житомирського окружного адміністративного суду ГУРІНА Дмитра Миколайовича;
судді Харківського окружного адміністративного суду ПОЛЯХ Наталію Анатолівну;
судді Хмельницького окружного адміністративного суду БОЖУК Дарію Анатолі-йвну;
судді Черкаського окружного адміністративного суду РІДЗЕЛЯ Олексія Анатолі-йовича;
судді Чернігівського окружного адміністративного суду ПОЛІЩУК Людмилу Олек-сандрівну;
судді окружного адміністративного суду міста Києва БАЛАСЬ Тетяну Павлівну.

м.Київ
18 вересня 2019 року
№704/2019

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 11 вересня 2019 р. № 793-р
Київ

Деякі питання наглядової ради акціонерного товариства «Національна акціонерна компанія «Нафтогаз України»

1. Припинити достроково повноваження представників держави у нагля-довій раді акціонерного товариства «Національна акціонерна компанія «На-фтогаз України» Демчишина Володимира Васильовича, Полика Сергія Дми-тровича та Мар'євича Костянтина Михайловича.
2. Обрати з 12 вересня 2019 р. членами наглядової ради акціонерного то-вариства «Національна акціонерна компанія «Нафтогаз України» Ковалів Юлію Ігорівну та Бойко Наталію Андріївну як представників держави.
Уповноважити державного секретаря Міністерства економічного розвитку і торгівлі Перевезенцева Олексія Юрійовича на підписання цивільно-правових договорів із зазначеними членами наглядової ради акціонерного товариства «Національна акціонерна компанія «Нафтогаз України».

Прем'єр-міністр України О. ГОНЧАРУК

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 6 вересня 2019 р. № 755-р
Київ

Про звільнення Федорович Н. В. з посади заступника Міністра соціальної політики України

Звільнити Федорович Наталію Володимирівну з посади заступника Міні-стра соціальної політики України відповідно до абзацу четвертого частини другої статті 9 Закону України «Про центральні органи виконавчої влади».

Прем'єр-міністр України О. ГОНЧАРУК

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 6 вересня 2019 р. № 756-р
Київ

Про звільнення Шамбіра М. І. з посади заступника Міністра соціальної політики України

Звільнити Шамбіра Миколу Івановича з посади заступника Міністра соці-альної політики України відповідно до абзацу четвертого частини другої стат-ті 9 Закону України «Про центральні органи виконавчої влади».

Прем'єр-міністр України О. ГОНЧАРУК

ВИКОНАВЧА ДИРЕКЦІЯ
ФОНДУ ГАРАНТУВАННЯ ВКЛАДІВ ФІЗИЧНИХ ОСІБ

15.08.2019

РІШЕННЯ
м. Київ

№ 2079

Про внесення змін до Положення про порядок розрахунку, нарахування і сплати зборів до Фонду гарантування вкладів фізичних осіб

Зареєстровано в Міністерстві юстиції України
10 вересня 2019 року за № 1018/33989

Відповідно до пункту 10 частини першої статті 12, статей 21-23 Закону України «Про систе-му гарантування вкладів фізичних осіб» виконавча дирекція Фонду гарантування вкладів фі-зичних осіб **вирішила:**
1. У рядку 3.1 таблиці 1 додатка 4 до Положення про порядок розрахунку, нарахування і сплати зборів до Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, затвердженого рішенням вико-навчої дирекції Фонду гарантування вкладів фізичних осіб від 02 липня 2012 року № 1, зареє-строваного в Міністерстві юстиції України 27 липня 2012 року за № 1273/21585, слова та цифр-у «Норматив миттєвої ліквідності (Н4)» замінити словами «Коефіцієнт покриття ліквідністю (LCR) за всіма валютами (LCR_{вс}) та в іноземній валюті (LCR_і)».
2. Відділу стратегії та нормативно-методологічного забезпечення разом з юридичним деп-артаментом забезпечити подання цього рішення до Міністерства юстиції України для дер-жавної реєстрації.
3. Це рішення набирає чинності з дня, наступного за днем його офіційного опублікування.
4. Зміни, зазначені у пункті 1 цього рішення, застосовуються учасниками Фонду гарантуван-ня вкладів фізичних осіб під час розрахунку регулярного збору у вигляді диференційованого збору, починаючи з III кварталу 2019 року.
5. Відділу зв'язків з громадськістю та фінансової просвіти забезпечити розміщення цього рі-шення на офіційній сторінці Фонду гарантування вкладів фізичних осіб у мережі Інтернет піс-ля його державної реєстрації.
6. Контроль за виконанням цього рішення залишаю за собою.

Директор-розпорядник С.В. Рекрут

Інд. 12

Протокол
засідання виконавчої дирекції
від 15 серпня 2019 року № 117/19

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

День народження Черкас: весело і креативно

Фото автора

Перегони на саморобних гоночних болідах та захоптиві майстер-класи вражали і дорослих, і дітей

Роман КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

ДОЗВІЛЛЯ. День народження Черкас, яким виповнилося 733 роки, мало не зіпсувала пожежа на пагорбі Слави. Однак черкашани зуміли відзначити його весело і креативно. Сушу траву, яка через високу температуру загорілася на пагорбі Слави, пожежники оперативно погасили. Серед гостей традиційного Дня міста були делегації міст-побратимів: Фергани (Узбекистан), Мозира (Білорусь), Руставі (Грузія), Кушадаси (Туреччина) та Санта-Рози (США).

Цілий феєрверк розважальних заходів, які організували для жителів і гостей Черкас міська влада та громадські організації, чергувався із серйозними на зразок виставки техніки ДСНС, краєз-

навчого квесту за участю студентської молоді, відкриття в зоопарку оновленої унікальної експозиції «Олені і зубри». Авторство експозиції належить архітекторам столичної фірми, а особливість у тому, що її вибудовано за принципом занурення. Тобто відвідувачі можуть із розташованого по периметру мосту задовжитися 230 метрів з різних ракурсів спостерігати за тваринами, які живуть в умовах, максимально наближених до природних. Для копитних (а це косулі, шляхетні та плямисті олені, європейська лань і зубр) в Україні нічого схожого раніше не будували.

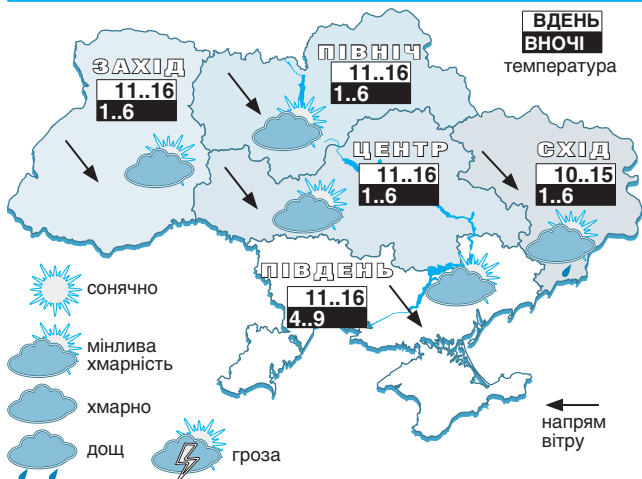
Проте розважальні заходи, змагання та концерти вабили містян не менше. Тож вони залюбки брали участь у польотах на повітряних кулях, забігах козацьких кошів, футбольних матчах, насоло-

джувалися музичними та іншими культурними програмами. Особливо гамірно й весело було на Замковому узвозі, де розгорнулися перегони на саморобних тачках «Крутий спуск». До цих веселих і водночас напружених змагань готувалися 18 команд. Цього року позмагатися з черкашанами вирішили й кияни та жителі Сміли. Переможців неординарних змагань визначали самі глядачі.

Команда комунального підприємства «Черкаська служба чистоти» виготовила свою машинку із старих сміттєвих контейнерів. Смілянсько-черкаська команда створила саморобну тачку у вигляді танка. Мета, яку поставили собі ентузіасти, — не тільки перемогти в перегонах, а й допомогти важкохворому другу Сергієві Довганю, який потребує трансплантації печін-

ки. Команда черкаських рятувальників збирала свій транспортний засіб з різного непотребу, попрацювавши креативно, чим привернула увагу численної публіки. Порадували глядачів і організатори перегонів на раритетних готувалися 18 команд. Цього року позмагатися з черкашанами вирішили й кияни та жителі Сміли. Переможців неординарних змагань визначали самі глядачі.

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 21 ВЕРЕСНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	+1 +6	+11 +16	Черкаська	+1 +6	+10 +15
Житомирська	+1 +6	+10 +15	Кіровоградська	+1 +6	+11 +16
Чернігівська	+1 +6	+10 +15	Полтавська	+1 +6	+10 +15
Сумська	+1 +6	+10 +15	Дніпропетровська	+1 +6	+11 +16
Закарпатська	+1 +6	+13 +18	Одеська	+4 +9	+12 +17
Рівненська	+1 +6	+11 +16	Миколаївська	+4 +9	+11 +16
Львівська	+1 +6	+11 +16	Херсонська	+4 +9	+11 +16
Івано-Франківська	+1 +6	+11 +16	Запорізька	+4 +9	+11 +16
Волинська	+1 +6	+11 +16	Харківська	+1 +6	+10 +15
Хмельницька	+1 +6	+11 +16	Донецька	+1 +6	+10 +15
Чернівецька	+1 +6	+11 +16	Луганська	+1 +6	+10 +15
Тернопільська	+1 +6	+11 +16	Крим	+4 +9	+11 +16
Вінницька	+1 +6	+11 +16	Київ	+3 +5	+12 +14

Укргідрометцентр

На Закарпатті визначали сучасного Івана Силу

Василь БЕДЗІР,
«Урядовий кур'єр»

ЗМАГАННЯ. Закарпатське село Білки відоме всій Україні тим, що тут народився Іван Фіртач, якого у 1928 році було визнано найсильнішою людиною у світі. Завдяки численним богатырським подвигам його називали ім'ям античного героя Кротона. На знак визнання заслуг Кротона королева Англії подарувала йому унікальний пояс, манжети й шолом, прикрашені діамантами та рельєфним зображенням левів. За мотивами повісті про Кротона український режисер Віктор Андрієнко зняв популярну кінострічку «Іван Сила». У Білках встановлено величний пам'ятник богатырві. Тож не випадково це село стало місцем проведення фестивалю «Богатырська сила», присвяченого 120-річчю із народження людини надзвичайних фізичних можливостей і патріота. Подвигів цього богатыря не забувають. Змагання передбачали силові вправи, назви яких звучать доволі екзотично: серце сили, сільський боулінг, бор-

Команди визначають найсильнішу у штовханні колод

жавський петанк, білківський дарц, виїзна упряжка, фішка Кротона, фіра-1928. Учасники змагалися у штовханні підводи й вантажівок, підніманні штанги та інших силових вправах — саме тих, у яких неперевершеним був білківський богатыр.

На святі сили визначено переможців у кожній із вправ. Але цей майданчик був не єдиним місцем проведення заходів, бо діяла локація для дітей, працювали майстер-класи з ремесел, а смачні страви навчала готувати «бабуся кухня».

Учасники та гості змогли дізнатися багато нових фактів із біографії Кротона-Сили. Про його особисті якості як людини й сім'янина розповіли нащадки з родини ушавленого спортсмена. Відбулася захоплива екскурсія селом Білки, яке має ще багато цікавинок.

ПРАТ «КЕЗ «Трансигнал» має намір передати в оренду нежитлове приміщення — частину будівлі ідальні площею 75,5 кв.м під відеофотостудію. Стартова ціна оренди за 1 кв.м — 144,0 грн з ПДВ. Місцезнаходження об'єкта: 01135, м. Київ, вул. Жилинська, 97 (територія заводу «Трансигнал»). Пропозиції приймаються протягом 10 днів з дати публікації оголошення за адресою: 01135, м. Київ, вул. Жилинська, 97, тел. (044)498-36-08. Контактна особа Вишницька С. С.

ПРАТ «КЕЗ «Трансигнал» має намір передати в оренду нежитлове приміщення — частину будівлі складського приміщення площею 431,56 кв.м під організацію спортивного клубу. Стартова ціна оренди за 1 кв.м — 129,6 грн з ПДВ. Місцезнаходження об'єкта: 01135, м. Київ, вул. Жилинська, 97 (територія заводу «Трансигнал»). Пропозиції приймаються протягом 10 днів з дати публікації оголошення за адресою: 01135, м. Київ, вул. Жилинська, 97, тел. (044)498-36-08. Контактна особа Вишницька С. С.

ПРАТ «КЕЗ «Трансигнал» має намір передати в оренду нежитлове приміщення — частину будівлі цеху точного литва площею 288,2 кв.м під столярний цех. Стартова ціна оренди за 1 кв.м — 100,0 грн з ПДВ. Місцезнаходження об'єкта: 01135, м. Київ, вул. Жилинська, 97 (територія заводу «Трансигнал»). Пропозиції приймаються протягом 10 днів з дати публікації оголошення за адресою: 01135, м. Київ, вул. Жилинська, 97, тел. (044)498-36-08. Контактна особа Вишницька С. С.

Жовківський районний суд Львівської області викликає Азарову Тетяну Михайлівну в судові засідання як обвинувачену, яке відбудеться 01.10.2019 року о 14.00 год. у приміщенні Жовківського районного суду Львівської області, яке знаходиться у м. Жовкві на вул. Гагаріна, 3 «а» (**головуючий суддя Мікула В.Є.**, каб. № 8). Буде розглядатися кримінальна справа № 446/1917/16-к щодо обвинуваченої Азарової Тетяни Михайлівни у скоєнні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 4 ст. 190, ч. 3 ст. 191, ч. 4 ст. 191, ч. 4 ст. 385, ч. 1 ст. 366, ч. 2 ст. 366 КК України.

Василівський районний суд Запорізької області викликає Попова Олександра Олеговича, 05.02.1981 р.н., у судові засідання по кримінальному провадженню № 1-кп/311/17/2019 відносно Попова Олександра Олеговича, у вчиненні злочинів, передбачених ч. 1 ст.14, ч. 4 ст. 27, ч. 2 ст. 258, ч. 1 ст. 258-3 КК України, які відбудуться 28.10.2019 року о 13-30 год., 11.11.2019 року о 13-30 год. у приміщенні суду за адресою: вул. Державна, 2, м. Василівка Запорізької області.

Суддя Пушкарьова С. П.